

Da svaan opdagede Grækenland

Vi syntes selv, at vi er et par normale mennesker i den bedste alder. Efter flere år, med små ture rundt i Danmark og en enkelt afstikker til Sverige, var det som om at der skulle udforskes noget mere af den verden vi lever i. Mangt og meget har Bente og jeg oplevet, modgang og medgang, derfor syntes vi, at vores liv skulle være anderledes. Vores børn var flyttet hjemmefra, og der sad vi så alene og tog vores liv op til revurdering.

Tiden skal skrues tilbage til foråret 1997, da sad vi og kiggede på, hvor kan vi nappe en tur til syden?

Siderne i ferie kataloget blev ivrigt bladet igennem. Utroligt, så mange skønne steder der fandtes, jo, vi var på Kreta, Malta, Spanien, de kanariske øer, samt en masse af græske øer. snart havde vi rejst, Sydeuropa rundt.

Men så på et tidspunkt, faldt vi på en beskrivelse, om en grøn ø, den var ikke stor, men den skulle være en meget frodig grøn ø, som hed Samos.

Ja ja, så grøn kunne den jo ikke være nede i sydens varme. Vi søgte yderligere på nettet om denne grønne ø, bl.a. Spies rejser, om de havde 2 pladser ledige, jojo, de havde lige det rigtige sted til os, et skønt sted i Samos by, på Galaxy Hotel. Vi bestilte herefter rejsen til afrejse i juli måned. Med en stor portion forventning i bagagen, rejste vi til Samos for første gang
Vel ankommet til Lufthavnen på Samos, stod der en bus, som skulle fragte os

til Samos by, undervejs skulle der nogle af på vejen.
Nogle skulle ikke med så langt, de skulle af i den første by, Pythagorion, hed
byen. Den så ikke stor ud, men nok ikke lige den vi ville vælge...
Men, hyggeligt så der ud, på det korte blik vi fik, inden vi kørte videre til Samos
by. På turen med bussen, så vi lidt af øen, jamen den var jo grøn. De første
forventninger, var indløst. Ugen vi var på Samos, havde vi lejet en scooter hos
Manos i Samos by.
Jamen, jeg tror vi kørte ca. 200km denne uge, vi så meget, som det nu var
muligt på en uge, vi skulle jo også slappe af og bade og nyde den dejlige sol.
Som ugen gik, fik vi mere og mere smag på den græske imødekommenhed, så
mon ikke vi skulle udforske Grækenland noget mere. Selv på en uge, oplevede
vi en masse, og så meget

af den lokale og historiske del af øen.
Efter vi kom hjem fra den utrolig oplevelses rig ferie, blev vi enige om, DET
VAR IKKE SIDSTE GANG, vi var i det græske.

1998, et sjovt år, da børnene spurgte om vi ville med til Kreta.
Kreta er i areal den største Ø, i den Græske Ø-gruppe, og sammen med
Sicilien, Sardinien og Cypern er den en af Middelhavets største Øer med en
længde på 260 km og en varierende bredde på 12 til 60 km. Beliggenheden er
så langt sydpå, som man kan komme i Europa. Afstanden til den
nordafrikanske kyst er 350 km og til det græske fastland 250 km. HeHe,
Ok, det var jo også Grækenland, så den tur blev endnu en på opleveren.

En skøn uge på Kreta, boede i Makrigialos med udsigt til havet fra vores
terrasse, og stranden 32 trin nedenfor. Specielt husker, jeg skiftede skin på
næsen 2 gange på en uge. Må nok sige, at det er ø, som man bare ikke lige
køre rundt om på en uge, men scooteren var en stor hjælp der også.
Hyggeligt, at køre rundt der, med børn og børnebørn i bil efter os på scooteren.
En dag kørte vi til havne byen Sitia, en rimelig god tur på scooteren.

Endnu et ferie år (1999) skulle nu igen bestilles, denne gang syntes vi skulle prøve fastlandet, valget faldt på et sted syd for Athen by, nærmere bestemt, Loutraki, Loutraki er langt mere og andet end "den gamle badeby"..

Her ligefrem syder af liv fra tidlig morgen til sen aften, og en slentretur langs den kilometer lange havnepromenade, byder på oplevelser for såvel øje som sjæl: alskens sportsaktiviteter, fiskekuttere og turbdens "kommen og gåen", de mange blæksprutter der hænger side om side langs Ouzerianerne klar til at blive kastet på grillen. En sen aften, var pludselig alle byen katte borte, mærkede da også en underlig rystelse, jo, der var et jordskælv, blot 50km borte, men ingen skader på bygningerne i de ramte områder, så der fik vi en gratis oplevelse også med på opleveren.

Loutraki er kendt som et af verdens ældste badesteder! Her er blomstrede kur- og badebyen Therme for godt 3.000 år siden. "Therme Loutra" betyder på græsk "varme bade" og det er senere blevet til Loutraki. Også et sted, som er præget af historiske minder. Specielt, husker vi turen op til Korinther kanalen, og tænkte på de mennesker der udgravede den manuelt. For første gang så vi noget mærkeligt, som senere blev opklaret. En sen aften, var pludselig alle byen katte borte, mærkede da også en underlig rystelse, jo, der var et jordskælv, blot 50km borte, men ingen skader på bygningerne i de ramte områder, så der fik vi en gratis oplevelse også med på opleveren.

Og det blev det, selv da vi bestemte os for at besøge Samos igen år 2000, var der ingen der tænkte på den kommen store brand, der hærgede øen blot en måned før vi ankom der igen. Forventningerne var store igen, og minsandten om de ikke blev indfriet igen. Selv om vi kørte øen rundt igen på scooter og så de sørgelige brandtomter, så vi også den ukuelige energi som grækerne har, for at få deres levebrød op og køre igen. Vi boede denne gang på Kriton Hotel, i

Samos by, tæt på den gamle bydel, (VATHI). Hotellet styres af den danske Ulla, og hendes mand havde en taverne udenfor byen, udover dette havde han også en stor olivenlund. Denne tur bestod mest af at køre rundt på den tohjulede. Fandt bl.a. vores yndlings Restaurant Aprovado inde i midt byen. Vores bade-strand der, var Gaugou Beach.

Lefkas/Parga 2001, da skulle der ske noget andet. Nu var vi blevet bidt af det skønne Grækenland, nu vil vi tage 2 uger dernede. Valget som vi var helt enige om, faldt på en uge på Lefkas og en uge i Parga. Mange tænker nok, hvad er Lefkas??

Øens nordspids ligger tæt ved fastlandet og en bro forbinder den med moderlandet. Navnet Lefkas stammer fra de hvide (på græsk "lefkos") klipper, der fra øens sydspids falder stejlt ned mod havet. Øen er kendt for sin skønhed, men selv om turismen på Lefkas har mere end 20 år bag sig, så er den græske charme intakt Onassis og Kennedy Lefkas fik sin plads på turistkortene via skibsrederen Aristoteles Onassis, selv om det formentlig ikke var hans hensigt. I 1960'erne førte han sin nye hustru, Jacqueline Kennedy, til sin private ø, Skorpios. En begivenhed, der fik den samlede verdenspresse til at flokkes så tæt ved øen som muligt. Fra Lefkas by til turiststedet Nidri er kyststrækningen mere eller mindre ubebygget langs de små strande. Landskabet kan faktisk minde lidt om de nordiske skærgårde med små, grønne øer spredt ud over havet. En uge der, er simpelthen en oplevelse og så derefter tage en taxi til Parga, og hvad er så Parga??

Parga er en Charmerende havneby formet som et amfiteater rundt om havnen, med frodige grønklædte bjerge i baggrunden. Rundt om i vigen ligger små øer som påmindelse om havets kræfter. Overfor byen troner den Venetianske borg fra 1400-tallet, et minde fra svunden tid. Den idyl som præger Parga i dag har ikke altid været en selvfølge. Ifølge mytologien fandtes "dødsoraklet" i Necromentio ved Parga. Dette er nedgangen til Hades rige, dødsriget. Stedet hvor der fandtes en utrolig ro og natur skønne omgivelser, Her genfandt Bente og jeg Kærlighedens tegn igen, Bente mener vi blev nyforelsket igen, og jeg må nok give hende ret, og det holder endnu.

2002 Patmos - Samos

Nu, var vi blevet bidt af en gal 2 ugers ferie. Derfor år 2002

Derfor år 2002, valgte vi så at vende HJEM til Samos igen, dog med den forskel, at vi tog en uge på Patmos først, og så slutte af i vores nuværende Paradis.

Patmos??

Ja, det kan IKKE beskrives, DET SKAL SIMPELTHEN OPLEVES.

Patmos er en gold, men smuk lille klippeø med en halv snes strande af varierende kvalitet. Patmos, er også kendt for at jetsettet, der så vi flere linere, på størrelse med de gamle store bæltts færger

At gå rundt på denne ø, i dens hvide by på toppen (Johannes Borgen), Et historisk øjeblik, når man går ind i denne enorme bygning, og næsten genopleve, livet fra dengang. Patmos er en meget speciel ø. Den er Grækenlands helligste ø, da det var her, evangelisten Johannes hørte Guds stemme gennem sprækkerne i en grotte, og dikterede det, der i dag kaldes Johannes' Åbenbaring for sin elev Prochoros. Grotten er i dag en af Patmos' største seværdigheder.

Vel ankommet til Samos igen, tog vi bussen ind til Samos by. Som så blev vores udgangs punkt denne også.

Tonsvis af oplevelser fik vi igen, det var som om, der var noget der sagde at, nu må vi altså til at finde vores ståsted hernede. Uroen bredte sig atter efter vi kom hjem fra de 2 uger.

Var det nu det vi ville?

Efteråret kom og vinteren ville snart indtage Danmark, årene tilbage havde jeg oprettet en lille hjemmeside om vores rejser med billeder og oplevelser. Så det blev nok en vinter med nye sider på siden.

Ved et tilfælde, kom jeg til at se på en norsk-hjemmeside om Samos, specielt Pythagorion. Og han spurgte om min interesse om Samos, ja, den var dog vakt, efter flere ture dernede. Der var også en dame ved navn Norunn, så et billede af hende, øj øj, hvor så hun dog rar ud. Hun var guide på Samos i noget der kaldtes Jomfrurejser.

De havde med en gæv svensker ved navn Ove Jansson, oprettet en club, der kom til at hedde, PYTHAGORION CLUBBEN.

Navnet på ejeren af denne side, sagde i starten ikke noget. Men lige pludseligt var der mail fra en Inge Strømsnes.

Bente spurgte mig om, hvem denne kvinde var? Det ved jeg sgu da ikke, men, jeg mente nok at det var en mand. Og minsandten om det ikke var sandt, det var en nordmand fra det nordlige Norge, (Levanger).

Han havde gang i noget Pythagorion Club.

Nu, var det som om vi lige pludselig havde fælles interesser. Som der kan læses om mange steder, så er Pythagorion klubben vokset sig stor og fyldig, siden den blev oprettet i 2002, til 2006, er der på nuværende tidspunkt ca. 400 medlemmer

Pludselig tog det om sig, nu skulle der fødes ideer om hvordan vi skulle føre den frem i verden.

Vinteren kom, og der blev snakket på Msn, så linien til Levanger var rødguldende. En ide om at lave et Logo, til klubben, blev sat i værk, i form af en konkurrence, kreative folk gik i gang, og en værdig vinder blev fundet. Hanne Kristensen, fra Oslo, tegnede et flot logo, som så senere blev kendt på, at det kom på den berømte T-shirt, som undertegnede, så laver på bestilling.

Udover dette, så har vi også fået lavet en plakat, som nu hænger rundt i Pythagorion by.

Året 2003 skulle så være året, som Pythagorion clubbens medlemmer skulle mødes første gang. Her boede vi på Hotel Athos.

Aldrig, havde vi været så spændte på sådan et møde. Vel ankommet til Pythagorion om aftenen, mødte vi så op til Lunch på Neptune dagen efter.

Og der skulle vi så møde Præsidenten live. Og så alle de andre dejlige mennesker i klubben. Og jeg siger jer, Wowww, for en modtagelsen Bente og jeg fik, så mange dejlige klem vi fik, jamen, vi blev virkelig rørte, da vi ankom, det var som om vi har kendt hinanden i flere år.

Dette blev nok starten til et evigt venskab over flere nationaliteter.

Selv nu, efter flere rejser derned, så mødes flere og flere der på samme tid, og gensyns glæden er lige stor, selv om det måske, kun er en måned siden, vi sidst har mødtes der.

Måske er der nogen som siger, Hvad er dette for noget??

Men vi er blot nogle impulsive mennesker der blot elsker at mødtes på et sted, hvor vi alle er i den samme båd. Her gøres der ikke forskel på status.

Et år, som nu står som det ultimative ferie år. Denne gang boede vi på Anna Hotel.

Da var det jo 2. gang vi mødtes med andre medlemmer af Pythagorion klubben.

Gensynsglæden var stor igen, om aftenen, da vi skulle spise middag, og ankom til Restaurant Apollonia, Ups.... Der sad de kendte jo og ventede på os. Hold da K... for en velkomst vi fik.

Jamen dog, de var der alle sammen igen, næsten en 10 stykker, sad og ventede på at vi kom og bestilte maden, de havde ikke spist på dette tidspunkt. (Utroligt, He hehe)

Specielt tænker vi på en aften, hvor Inge Strømsnes, spurgte om vi skulle tage taxi ud til en lille landsby (Mili). Og spise middag der. Jo tak, en sjov kvinde fra Oslo (Kari) som vi havde mødt før, tog også med.

Og jeg siger jer, sikken en tur, en utrolig flot lille by udenfor Pythagorion. Der herskede en ro og hygge der uden lige.

På torvet i byen, var der 3 taverner, og alle var familie ejet (det er normalt i Grækenland).

Vi gik først rundt i byen og tog billeder og video der, og så den ro der havde lagt sig over byen.

Efter rundturen der, tog vi plads på torvet og fik fat i Morfi, ejeren. Vi bestilte forskellige retter, og mon ikke vi fik græsk specialiteter, en pragtfuldt middag blev indtaget der.

Og mere til, da vi ringede efter en taxi, da fik vi den besked, at den vil komme om ca. 1/2 time. Pludselig hold der en taxi, jeg måtte sluge min 1/2 liters amstel på no time, Men ak ak, det var ikke vores taxi, så en ny amstel måtte på bordet til næste taxi.

En aften Bente og jeg ALDRIG glemmer.

Denne tur, står også som noget specielt, da havde Kari sin veninde med, nemlig Marta (på farta)

En utrolig sød dame, som ikke lod noget bag sig, hun var virkelig en dame med krudt i. Hende havde vi mange gode og sjove oplevelser med, Tak Marta...

Men noget af det jeg elsker, det er at gå rundt i byen og blot nape fotos der, og så svinge ind på den lokale Stavros og få en sludder med de lokale og himself.

Sikkert husker alle, hvordan vi virkelig hyggede os denne gang, Hvorfor?
Jo, vi havde givet vores datter, Karina en fødselsdags gave.

Og, Mon ikke hun fik smag for det, hun elskede simpelthen de 14 dage, vi boede på Zephyras Hotel.

En utroligt oplevelses rig 14 dages ferie.
Kari var med på en tur til Samos by og Hera Templet, Det satte hun stor pris på, Der røg også nogle ekstra billeder på der også.

Endnu en skøn ferie blev printet ind på nethinden.
Endnu engang tak til alle vi mødte denne gang også.

Ingen Nævnt, ingen glemt.

Denne tur, ja det skulle blot være en slappe og dase tur.
Hotel Anna, var det foretrukne denne gang, og en vidunderlig udsigt fra vores altan...

Som altid har Bente sit video med, og dem hygger vi os med i den kolde tid.

Samos Aug. 2005.

Dette var turen, hvor vi tog vores familie med. En rejse Bente og jeg gav dem, da jeg ikke holdte min 50 års i dette år.

Var året hvor vi havde vores børn og børnebørn med. Så der skulle et stort bord til, når vi skulle spise (13styks)

En tur som vores børn og børnebørn nok ikke glemmer lige med det samme.

Dog er Karina ikke med på billedet, for det var jo der hun tog R.... på den gamle. Hun havde nemlig købt billet uden at vi vidste det og skulle bo på Gertrud, sammen med os. Ha Ha Ha

De andre børn og børnebørn boede på Hotel Anna, som de var glade for at bo på.

Jo masser af sol og bade ture i oktober.
Ja, så måtte vi så derned og lukke og slukke.

Men se efteråret komme på Samos, det er en kanon oplevelse, stadig varmt om dagen (30gr) og lunt om aftenen (20gr).

Mange af de lokale, blev overrasket over at se os så hurtigt igen. Vi var jo næsten lige rejst hjem. Men på dette tidspunkt har de lokale også mere tid til at sidde og snakke.

Tiden for nye istandsættelser begyndte så småt i denne uge.

I denne skrivende stund, har vi lige været dernede i 14 dage, 13 - 27 maj.

Også denne gang blev en succes, der kan ses billeder under [Foto-Galleri](#)

Året 2006, var vi igen på Samos 2 gange. Sidst på året nappede vi så lige en tur til Tenerife. Her i 2007 har vi igen været på samos 2 gange.

Året 2008 går nok til en anden ø, måske bliver det Skopelos, ellers står ønsket om endnu et besøg på Patmos højt på listen også.

NB: Det blev så endnu en tur til Samos d. 7 sept i 15 dage. Imens passer Karina og Viktor så huset og [Nicos](#).

2009, var en ganske almindelig tur til Samos, denne gang boede vi på Hotel Evripili. Et ganske nydelig og hyggelig atmosfære.

Der boede sågar et dansk ægtepar Hammel, så vi var ikke de eneste kendte der.

På de 14 dage vi var, var vi bl.a med Yannis på tur en aften, ja, man forstod godt de gamle græske koner der var, at de slog korsets tegn, for båden medbragte flere end sikkert måtte. Men alligevel rigtig hyggelig aften hvor vi sejle side om side med hans bror Andreas. Turen ud i solnedgang og hjemturen i fuldmåne.

Da vi kom hjem igen efter denne afslapning ferie, blev et anden rejsende par (Pia og Per) og vi enige om at mødes dernede i 2010.

Sådan blev det vi mødtes i juni måned, på samme hotel Evripili. De skulle så kun være der en uge, hvor vi blev dernede en uge mere, for at slappe af. Men den uge vi var sammen dernede, havde vi lejet en bil [Nicos Rentals](#).

Vi tog så Pia og Per med rundt til nogle hyggelige steder.

En rundtur i Vathi by, smuttur til Kerveli. Samt om aftenen, var det et must at tage dem med op Milli, også en dejlig aften der, det dog til en tur mere derop, dog i en taxa, for Per ville absolut derop igen, da grinede gamle mor deroppe.

En dagstur rundt på nordsiden, endte i Kokkari, hvor vores frokost blev indtaget på havnen også et hyggeligt sted.

Det blev til en del afslapning på stranden også, hvor vi fik de obligatoriske iskolde fadbamser.